
Od Redakcji

Edukacja Humanistyczna nr 2 (31), 5-6

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redakcji

Wyższa Szkoła Humanistyczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie realizując swoją misję oraz cele strategiczne rozszerza obszar działalności o nowe dyscypliny naukowe. Znajduje to swój wyraz w jeszcze większej otwartości na wieloaspektowość dociekań teoretycznych i empirycznych. Priorytetem zespołu redakcyjnego Edukacji Humanistycznej jest dbałość o poziom merytoryczny publikowanych tekstów, a także dotarcie do jak najszerszego grona odbiorców zarówno teoretyków, jak i praktyków z różnorodnych dziedzin nauk społecznych i humanistycznych. Uzasadnia to wielowątkowość tematów podejmowanych w artykułach niniejszego numeru.

Problematyka związana z wykorzystaniem technologii informacyjnych podjęta została przez kilku autorów. O mediach, jako narzędziach możliwych do wykorzystania w procesie kształcenia napisała Agata Draszkiewicz. Autorka wskazuje na potencjał prezentacji multimedialnych, jako nowoczesnego środka dydaktycznego wspierającego rozwój twórczej aktywności dziecka we wczesnej edukacji. O pozytywnych i negatywnych aspektach korzystania z mediów oraz potrzebie dyskusji nad ich mądrym wykorzystaniem wypowiedział się Jan Czechowski, natomiast Barbara Popiel wskazuje na znaczenie nowych mediów (tj. blogi, YouTube, fora i portale społecznościowe), jako narzędzie w szkolnej edukacji medialnej, wspierających wychowanie do życia wirtualnego. Możliwości poprawy procesów komunikacji w oświacie z wykorzystaniem poczty elektronicznej zaprezentował, na podstawie swoich badań, Przemysław Żebrok. Aspekt wdrażania nowych technologii do pracy szkoły, a tym samym rozwijania w niej kultury informacyjnej poprzez wykorzystanie dziennika elektronicznego opisała na podstawie badań przeprowadzonych wśród nauczycieli, rodziców i uczniów Alina Tomaszewska. Autorzy wskazują, iż postęp technologiczny wiąże się z koniecznością modyfikowania i przekształcania wcześniejszych schematów działania w obszarze szeroko rozumianej edukacji. Zdaniem Pauliny Giecwicz nowoczesne sposoby komunikacji są istotnym narzędziem w pracy nauczyciela przedszkola, ułatwiającym pracę, jednakże jak podkreśla Autorka nie należy odchodzić od tradycyjnych relacji na linii człowiek – człowiek. O kompetencjach współczesnego nauczyciela w dziedzinie e-learningu napisali Наталия Морзе, Надежда Балык і Евгения Смирнова-Трибульская. Określili oni podstawowe kierunki i programy efektywnego kształcenia.

Tadeusz Strawa dokonuje analizy polityki oświatowej zwracając uwagę na pozaszkolne przyczyny niewydolności w wielokierunkowym rozwoju ucznia. Zdaniem Autora szkoła, jako instytucja popadła w niewolę administracyjno-środowiskową, której efektem jest sfrustrowany, niekompetentny absolwent.

Artykuł Czesława Plewki jest raportem z badań, których celem było poznanie poziomu wiedzy o istocie i sensie własnego rozwoju zawodowego, a w szczególności ocena jego wybranych aspektów, poziomu satysfakcji i ewentualnych dalszych planów zawodowych pracujących studentów Wyższej Szkoły Humanistycznej TWP w Szczecinie.

Zagadnienia metodyczne w swoim artykule poruszają Kamil Jurowski, Anna Jurowska, Małgorzata Krzeczowska, Patryk Własiuk. Wskazują oni metody mnemotechniczne, jako wyrafinowane narzędzia w uczeniu przedmiotów przyrodniczych, w celu efektywniejszego zapamiętywania wiadomości. W tekście Małgorzaty Makiewicz znajdujemy informacje dotyczące metod rozbudzania aktywności matematycznej uczniów poprzez samodzielne wykonywanie i opisywanie przez nich fotografii, co przyczynia się do kształtowania ich kultury matematycznej.

O metodach nauczania wykorzystywanych w uczelniach technicznych przy przedstawianiu zagadnień nauk humanistycznych i społecznych napisała Halina Rarot. Szczególną uwagę zwróciła na metodę „myślenia lateralnego”, jako metodę ukazującą wieloaspektowość problemów społecznych.

Polityczne treści zaprezentowane zostały przez Amadeusza Urbanika. Przedmiotem jego zainteresowań badawczych jest polityka zagraniczna Republiki Tureckiej. Autor przedstawia korzenie współczesnego neosmanizmu oraz jego wpływ na politykę krajową i zagraniczną Turcji.

Artykuł Roberta Woźniaka prezentuje problemy metodologiczne badań społeczności lokalnych. Ponadto opisuje miejsce, znaczenie i rolę społeczności, jej strukturę i uwarunkowania społeczno-ekonomiczne oraz wzajemne relacje i stosunki w niej panujące. W tekście zawarty jest opis koncepcji socjotechniki tworzenia i wdrażania wspólnot obywatelskich oraz podejścia do bezpieczeństwa obywateli.

W niniejszym numerze Edukacji Humanistycznej są również takie artykuły, w których dokonano analizy prasoznawczej. Michał Giecwicz przeanalizował treści czasopism społeczno-politycznych pod względem wizerunku ojca w mediach oraz zestawił ten wizerunek z paradygmatami męskości. Michał Urbas w swoim artykule odniósł się do publikacji Szczecińskiego Forum Młodych „Wiraże”, która pośród szczecińskiej prasy stać się miała organem wydawniczym młodego pokolenia.

Teresa Szczerska odnosząc się do koncepcji transgresyjnej człowieka według Józefa Kozielskiego omówiła transgresję wirtualną, która dokonuje się wskutek kreowania przez człowieka współczesnego świata. Zdaniem autorki ludzie przekraczają granice swego bytowania udoskonalając techniki tworzenia i doświadczania iluzji.

Niniejszy numer zawiera także recenzje książki Włodzimierza Olszewskiego pt. Licea ogólnokształcące w procesie zmian rynkowych na początku XXI wieku. Perspektywa Dolnośląska oraz pracy pod redakcją naukową Doroty Ciechanowskiej zatytułowanej Perspektywy zmian w praktyce kształcenia akademickiego.

Tradycyjnie obecne wydanie zamykają Informacje z życia uczelni.

Zachęcamy do lektury